

Τιμή τῆς Συνδρομῆς

Ἔτησίαι, Τάλρα Δίστηλα 6

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρα τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἄρ. 8,500. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἄρ. 13,983 διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, τὸ ἐφετεινὸν ἔθνικὸν δικαίωμα τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν Ἑλλάδα ἐλαιῶν καὶ τὰ κατ' αὐτὰ τὰ μέρη ἔθνικὰ ἐλαιοτριβεῖα ἐνοικιάζονται εἰς δημοπρασίαν διὰ τῆς πλειοδοσίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται ἐπιτοπίως, καὶ ἡ τελεία πώλησις λαμβάνει τέλος ἐνταῦθα εἰς Αἴγιναν. Θέλου δὲ μείνει τὰ εἰρημένα εἰς τοὺς ὅσους ἐπρόσφεραν ἐπιτοπίως τὴν πλειότεραν τιμὴν. ἂν δὲν προσφερῶσιν ἐνταῦθα τοῦλάχιστον δέκα εἰς τὰ ἑκατὸν πλειότερα.

Ἡ πληρωμὴ διὰ μὲν τὰ ἡμίση θέλει γίνεαι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ μετὰ ἓνα μῆνα ἀφ' οὗ τελειώση ἡ πώλησις. Περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐρχομένου Σεπτεμβρίου θέλει ἀρχίσει ἐνταῦθα ἡ δευτέρα δημοπρασία.

Ἐν Αἴγινῃ, τὴν 31 Αὐγούστου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ἄρ. 423. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ.

Ἐγκαλεσθέντος ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τοῦ Κυρίου Δημητρίου Καρπειησιώτου παροικου εἰς Π. Πάτρας ὡς κισθολονομισματοποιῦ, τὸ Δικαστήριον ἐξέδοτο τὴν 10 τοῦ πνεύσαντος πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν ἐνταλμα συλλήψεως ὑπ' Ἄρ. 269· ἀλλ' οὗτος δραπέτευσας τῶν Π. Πατρῶν δὲ, συλλήφθη εἰσέτι. Διὸ κατ' αἴτησιν τοῦ κατὰ τὸ ἀμάρτημα τούτου διορισθέντος, ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὸ κατὰ τὴν Ἀχαΐαν Πρωτόκλητον Δικαστήριον ἐντέλλεται τὸν αὐτὸν Δημητρίου Καρπειησιώτην νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τε ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν, εἰδὲ μὴ, θέλει διακοπῇ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του.

Ὅφείλει δὲ καθεὶς τῶν πολιτῶν νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ εἰς τὴν κατὰ τόπον Ἀρχὴν, πού εὑρίσκεται.

Τὸ παρὸν ἐνταλμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, νὰ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἕτερον εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον νὰ σταλῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν.

Ἐν Βοστίλῃ τὴν 7 Σεπτ. μηνίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Α. ΓΚΡΙΑΝΗΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Κονταξῆς.

Ἄρ. 438. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ.

Ἐγκαλεσθέντων τῶν Κυρίων Φιλίππου Κομποθέκλα, Δημητρίου Λοπάρδου καὶ Ἀποστόλη Μακρῆ Κεφαλλήνων παροικούντων εἰς Π. Πάτρας παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῶν Π. Πατρῶν ἐπὶ κλοπῇ ἀγδοήκοντα διστήλων ταλλήρων κλεπτῶν κατὰ τὴν 18 Ἀπριλίου τοῦ ἔτου, τούτου, τὸ Πρωτόκλητον τούτου Δικαστήριον ἐξέδοτο πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην ἐνταλμα ὑπ' Ἄρ. 171, ἵν' ἀποστείλῃ τοὺς παρ' αὐτῆς ἐγκαλουμένους Κομποθέκλαν, Λοπάρδον καὶ Μακρῆν ἐνώπιόν του κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἀμαρτήματι διορισθέντος ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἢ Ἀστυνομία οὕτω ἀήγγειλεν ὅτι οἱ τρεῖς οὗτοι ἐγκαλούμενοι κατὰ τὰς 5 τοῦ πνεύσαντος ἐδραπέτευσαν.

Ὅθεν κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐξουσιαστικοῦ δικαστοῦ, τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τῆς Ἀχαΐας ἐντέλλεται τοὺς αὐτοὺς Κυρίους Φιλίππου Κομποθέκλαν, Δημητρίου Λοπάρδου καὶ Ἀποστόλη Μακρῆν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἄλλως, θέλου διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνεργεσίαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των.

Καθεὶς δὲ τῶν πολιτῶν ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον ἢ τὴν κατὰ τόπον Ἀρχὴν, πού αὐτοὶ εὑρίσκονται.

Τὸ παρὸν ἐνταλμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ νὰ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου.

ἄλλο εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας των, καὶ ἕτερον ἐσταλῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν.

Ἐν Βασιτίτῃ, τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1829.

- Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
- Δ. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.
- ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.
- Χ. Ν. ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ.
- Ὁ Γραμματεὺς Π. Κονταξῆς.

Ἐξ Αἰγίνης 13 Σεπτεμβρίου.

Ἡ εἰρήνη μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας ἐκυρώθη κατὰ τὰς ἐπιτάγας τοῦ ἐνεστώτος μηνός. Εἰς ἐν τῶν ἐπομένων φύλλων ἐλπίζομεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ τοὺς ἄλλους τῆς συνθήκης.

Εὐάρεστον δέλεϊ εἶναι βεβαίως εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ νὰ μάθωσι καὶ διὰ τῆς εφημερίδος μας τὰ καλὰ ἔργα τῶν φιλοκάλων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι συντρέχουσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν, στερέωσιν καὶ πλουτισμὸν καταστάματός ἐντίμου, ἅμα καὶ ἐπωφελούς. Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφεῖον, ἐνῶ καταρύττοντο τὰ θεμέλιά του, εὐρέθησαν ἀγγεῖα τινὰ παλαιὰ, τῶν ὁποίων καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ μορφή εἶναι ἀξία τῆς περιεργείας τῶν ἀρχαιολόγων.

Εὐρέθησαν ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν ἐξομαλισμὸν τῶν ὄδων τῆς πόλεως ἄλλα τοιαῦτα, καθὼς καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ νέου λοιμοκαθαρτηρίου εὐρέθη ἀνάγλυπτον παριστάνον ἵππων μὲ τὸν ἵπποκόμον του.

Αὗται εἶναι αἱ ἀρχαὶ τοῦ νεοσυστηθέντος μουσείου εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, καὶ εἰς τὸ ὅποιον τῶρα ἐπαριθμοῦνται ἀγάλματα δύο, καὶ δύο κεφαλαὶ, ἑνέα ἐπιγραφαὶ καὶ ἀνάγλυπτα ἐξήντα ἑπτὰ, ἐν ψήφισμα, ἐν μέγα ἀγγεῖον λίθινον μὲ ἀνάγλυπτα, καὶ δύο χρυσᾶ ἐνώτια.

Ἐκ τούτων ἐν μέρος ἐσυναχθῆ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μὲ μικρὰν δαπάνην, καὶ τὰ περισσότερα ἐπερσφύρηθησαν ἀπὸ πολίτας, τῶν ὁποίων διετάχθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα, καὶ προθυμούμεθα τῶρα νὰ κάμωμεν τοῦτο.

Ὀνόματα.

- Σπύρος Νεράτζης.
- Ζαφεύρης Συριανός.
- Ἰωάννης Λάσκαρις.
- Κωνσταντῖνος Κουενῆς.
- Γεώργιος Μαρμαροκόπος.
- Πέτρος Π. Μακρογένης.
- Παναγιώτης Βαβούλης.
- Βασίλειος Βρέτας.
- Νικόλαος Κουενῆς.

- Μαυθ. Πολίτης.
- Νικόλαος Ἀρμαράκης.
- Ἀντώνιος Σουτούλα.
- Ἰωάννης Χρυσούδης.
- Θεοδόσιος Πολυδούλης.
- Ἀναστάσιος Γρυμάλης.
- Ἀντώνιος Παγγάλης.
- Δημογεροντία Μυκῶνου.

Οὗτοι εἰ ἀγαθοὶ καὶ φιλόκαλοι πατριῶται, τῶν ὁποίων τὸ παράδειγμα καὶ πολλοὶ ἄλλοι θέλουσι φιλοτιμηθῆ νὰ μιμηθῶσι, πρέπει νὰ νομίζωνται κτίτορες τούτου τοῦ καταστάματος, τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει ἀναμφιβόλως ἐνθερμον προθυμίαν εἰς τὰ καλὰ καὶ κοινωφελῆ ἔργα.

Τὸ κατάστημα τοῦτο ἐπισκέπτεται καθημερινῶς ἀπὸ περιηγητῶν καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν ὡραίων τεχνῶν τῶν Γάλλων, οἱ ζωγράφοι τῶν ὁποίων ἀντιγράφουσι τὰ ἀξιολογώτερα.

Ἀκολουθία τῶν Κρητικῶν πολεμικῶν κινήματων.

Ἐκ Μαρμαριτῶν, ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1829.

Εἰς μάτην προσπαθοῦν οἱ πλοίαρχοι τῶν Σ. Συμμάχων Ὀνιάμεων δι' αὐστηρῶν παραγγελιῶν νὰ χαλινώσωσιν τὴν ἐπιχειρήσασιν τῶν Κρητῶν Τούρκων. Μόλις εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον ὁ διοικητὴς τοῦ Γαλλικοῦ πλοίου ὁ Βο-

λάξ, ὁ ὁποῖος, καθὼς εἰς τοὺς Ἕλληνας, παρομοίως καὶ εἰς τοὺς Τούρκους, παρήγγελλε νὰ μὴ σφάζουν γυναῖκας, παιδία, γέροντας, αἰχμαλωτισμένους ἢ τραυματιζομένους εἰς καιρὸν μάχης, καὶ δέκα ὀκτὼ Χερρῶνησιοὶ Ἕλληνες, οἱ πλείοντεροι ἄοπλοι, ἀπατηθέντες ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔδωκαν πρὸς τοὺς Τούρκους πίστιν διὰ νὰ συνομιλήσωσιν κατὰ τὴν ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου μηνός, κατεσφάγησαν ἐλεεινῶς ἐπάνω ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον!

Ἡ βαρβαρότης αὕτη, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἡ φρικτὴ ἀπιστία τῶν Τούρκων διὰ μιᾶς τοιαύτης ἀπάτης παρώτρυνε καὶ τοὺς Ἕλληνας Χερρῶνησίους εἰς ἐκδίκησιν καὶ εἰς διάσπλημα ὀλίγων ἡμερῶν διὰ διαφόρων ἐνεδρῶν ἐθανάτωσαν δέκα ἐξ Τούρκων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ σημαντικώτατοι τρεῖς, ὁ διαδόχτος Σπύρας, τὸν ὁποῖον ἐπεμψεν εἰς τὸν εἰς τὸν Ὀ Νικόλαος Κουναβιανός, ὁ υἱὸς τοῦ Κουμπαρατοῦ Ἀγῶ καὶ ὁ Σοῦλος Παρδουλῆς, ἐκ τῶν ὁποίων τὸν μὲν πρῶτον ἐθανάτωσεν ὁ Γ. Κουκουλάκης, τὸν δὲ δεύτερον καὶ ἄλλους δύο ἀκόμη, ὁ Νικόλαος Κασσανιώτης, κατὰ τὰς μαρτυρίας τοῦ ὄπλαρχηγοῦ Γ. Πεζανάκη.

Εἰς τὰς 6 τοῦ Ἰουλίου συσσωματωθέντες ἱκανοὶ παρόντος καὶ τοῦ Κ. Βασιλείου Μανολαυδάκη μὲ ὄψαριοντα περίπου ἐκλεκτοὺς Ῥεθυμνίους, ἐν εἰς διέπρεπον οἱ γενναῖοι Κ. Γ. Φραγκούλης καὶ Κ. Α. Κασσέλας, κατέβησαν εἰς τὸ χωρίον Ἐλιὰ πλησίον τοῦ φρουρίου Ἡρακλείου, καὶ προσέβαλαν ἐν σῶμα Τουρκικὸν συναζόμενον εἰς τὸν ὀχυρώτατον πύργον τοῦ Παπουτζαλῆ ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἑξαφθα, καὶ μετὰ τριῶν ἡμερῶν ἀκατάπαυστον καὶ δυνατὸν πῦλον ἐσκότωσαν ἑπτὰ Τούρκους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ἦτον ἀγαδόπουλον.

Εἰς τὴν μάχην ταύτην ἐπληγῶθησαν δύο ἱππεῖς Ἕλληνες, ὁ Γ. Βογιατσάκης ὁ Κνώσιος, καὶ ὁ Μ. Χελιδόνης ὁ Γορτύμιος. Ἀπὸ δὲ τοὺς πεσόντας Τούρκους τοὺς δύο ἐφάνηεν ὁ ἀνδρείος νέος Ἰωάνν. Κοκκαλάκης.

Ἀφοῦ ἔμαθον οἱ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ Τούρκοι τὸν κίνδυνον τῶν εἰς τὸν Πύργον ὁμογενῶν των, ἐξῆλθον δύο περίπου χιλιάδες συσσωματωμένοι, καὶ ἔτρεχον ὅλην τὴν νύκτα διὰ νὰ καταπλακώσωσιν τοὺς πολιορκουίτας τὸν πύργον Ἕλληνας, οἵτινες δὲν ὑπερέβαιναν τὸν ἀριθμὸν τῶν διακοσίων πενήντα, συγκετμένων ἀπὸ ὀλίγους Χερρῶνησίους, τινὰς Λασιθιώτας τοὺς εἰρημένους Ῥεθυμνίους, καὶ ἕως δέκα πέντε ἀπὸ τὰς περὶ τὴν Κυθωνίαν ἐπαρχίας. Μόλις εἰδοποιήθησαν τὰ μεσάνυκτα τὸ κίνημα τοῦτο οἱ Ἕλληνες καὶ κατόρθωσαν ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς τὰ χωρία Γωνίας καὶ Μοχόν, ὅπου τοὺς ἐπρόφίταν κατὰ τὸ ξημέρωμα οἱ Τούρκοι πεζοὶ καὶ ἱππεῖς. Εἰκοσιπέντε Ῥεθύμνιοι ἐκλείσθησαν εἰς ἐν ἐρείπιον κατὰ τὸ πεδίον, καὶ ἄρχισαν νὰ μάχωνται πεισματωδέστατα. Τρεῖς ἀποφασιστικὰς ἐφορμήσεις ἔκαμεν ἐναντίον των μέρος ἱκανὸν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἀλλ' ἀπεκρούσθη μὲ μεγάλην γενναϊότητα, ὥστε ἀπελπισθέντες ἄρχισαν νὰ ὀπισθοδρομῶσι τότε ἐκπηδήσαντες τοῦ ἐρείπιου οἱ Ῥεθύμνιοι, καὶ ταῦτοχρόνως ἀπὸ τοὺς προμαχῶνάς των οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, κατεδίωκον τοὺς Τούρκους.

Ἡτύχησαν οἱ Ἕλληνες τὰ ἔχουσιν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μαζὴ των καὶ ἕως δέκα πέντε ἱππεῖς Γορτυνίου Κνωσίου καὶ τρεῖς Χερρῶνησίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰς ἐπρεποι πρὸ πάντων ὀγενναῖος Κωνσταντῖνος Λέκκας, ὁ Γεώργιος Ῥωμανὸς Γορτύμιος, ὁ νέος Σπυριδων Χατζῆ Χαρολαμπάκης Κνώσιος, καὶ ὁ Χερρῶνησιος Μανροζοχάκης. Οἱ

Academy of Athens

τοὶ οἱ ἵπποι καὶ ὀλίγοι πεζοὶ κατεδίωκον δύο χιλιάδας Τούρκους ὑπὲρ τὰ δέκα μίλλια φρονούντες τους. Τρεῖς ἡμέρας, κατὰ σειράν ἀνεχνούντες εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ κλαδιά Ἕλληνας εὕρισκον κρυμμένους Τούρκους, ἄλλους σκασμένους ἀπὸ τὸ βίαιον τριξίμον, καὶ ἄλλους ἡμιθανεῖς, ἐκ τῶν πύων πολλοὺς ἀφελίσαντες ἔστειλαν εἰς τὸ φρούριον. Ἡ τρώπαια τῆς νίκης ταύτης ἦταν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἑδωκέντα Τούρκους φονευμένοι καὶ σκασμένοι, ἐν οἷς καὶ ὁ Σουλτάνος τοῦ πασᾶ, ἐξ ἀπὸ τοὺς ἀξιολόγους τῶν ἵππων σκασμένοι, εἴκοσι κάσσαι φυσικίω, διακόσια ἀλογομοῦρα καὶ ὑπὲρ τὰ τριακόσια ὄπλα, χωρὶς πολλῶν πληγωμένων, οἵτινες διασωθέντες εἰς τὸ φρούριον ἀπέθανον οἱ πλεονεκτή, ὡς ἐβεβαίωσαν τινές, οἵτινες διέφυγον μετέπειτα τὴν Τουρκικὴν αἰχμαλωσίαν. Ἀπὸ δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐσκοτώθησαν τρεῖς, ἐπληρώθησαν δὲ καὶ ὀκτώ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀνδρῆς, ἵππευ, Γ. Ρωμανός, κατὰ τὴν χεῖρα ἰατίμου.

Ἀδιαλείπτως συνέβαιναν τοιαῦται ἐνέδραι καὶ ἀκροβολισμοὶ καὶ πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἡρακλείου, ἐνεργούμεναι ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Τῆν 21, 23 καὶ 24 τοῦ Ἰουλίου ἐξῆλθον ἱκανοὶ διὰ τὰ ἐξώστου τοὺς Κνωσσίους Ἕλληνας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐφύλαττον ἐκεῖ πολεμικὰς θέσεις, ἀλλ' ὁ φρόνιμος ἀρχηγὸς τῶν μερῶν τούτων Παναγιώτης Ζερβουδάκης μετὰ τοὺς περὶ αὐτὸν Κνωσσίους εἰς ὅλας τὰς προσβολὰς τοὺς ἀντέκρουσε καὶ τοὺς ἔτρεψε εἰς αἰσχρὰν φυγὴν μὲ ὄχι ὀλίγην ζημίαν των.

Τοιαῦτ' ἀκαταπαύστως ἐνεργεῖται καθ' ἑκάστην σχεδὸν καὶ κατὰ τῶν Ρεθύμνιων Τούρκων. Οἱ Ρεθύμνιοι Ἕλληνας, οἱ Λαμπάροι (Ἄγιο-Βασιλιῶται), οἱ Πανάριοι (Ἄμαριῶται). ὀλίγον μέρος Μηλοποταμιτῶν, τὸ μικρὸν ἀκόμη σωζόμενον βοθητικὸν σῶμα ἀπὸ τοῦ μακαρίτου Χ. Μιχάλη Γαλιάνου ὑπὸ τὰς φρονίμους ὁδηγίας τῶν Καπετάνων των, ἀμιλλόμενοι ἐνδοξὸν ἀμίλλαν ἑκάστου σῶμα ἐκ τούτων χωριστὰ, ἀφ' οὗ ἐπερῆσαν εἰς τὸν ἄδην ἱκανοὺς Τούρκους δια διαφύρων ἐνεδρῶν καὶ ἀκροβολισμῶν, ἀφ' οὗ τοὺς ἐστέγησαν καὶ βίας καὶ πρῶβρατα, τοὺς ἔχουν εἰς τοιαύτην στενοχωρίαν, ὥστε μὲ μέγαν φόβον ἐξέχρονται ἤδη ὀλίγα μόνον θήματα ἀπὸ τὴν ἀνανδρῶν φελέων των, τὸ φρούριον τῆς Ρεθύμνης. ὦ! πόσον πρὸ πολλοῦ ἤθελε κυματίζει καὶ εἰς τὰ τείχη τοῦ φρουρίου τούτου ἡ σημαία τοῦ Σταυροῦ, ἀν' τρεῖς μῶναι μῆνας τὸνλάχιστον κατὰ σειράν ὑπῆρχε καὶ ἀποκλεισμός ἀπὸ τὴν θάλασσαν τακτικός! Οἱ δυστιχηεῖς Κρήτες Ἕλληνας ἐνεία χρόνου, ἀκαταπαύστως, πολεμοῦν τοὺς ἐχθροὺς των, τοὺς κικύει ἀπὸ τὴν ξηρὰν, τοὺς ἀποκλείουν στενωπὰτα εἰς ὅλα τὰ φρούρια, ἀλλὰ οἱ ἐχθροὶ των εὕρισκονται πάντοτε ἐφωδισμένοι ἀπὸ τὴν θάλασσαν στερημένοι τοῦ πλείον ἀναγκαίου βοηθήματος τοῦ θαλασσίου ἀποκλεισμοῦ οἱ χριστιανοὶ Κρήτες, ἀπέκαμαν πλείον ὄχι διὰ τὰς δυστασίας καὶ τοὺς ἀγῶνας, ὄχι διὰ τοὺς κίπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας των, ἀλλὰ διὰ τὴν στέρησιν ταύτην, καὶ ἀναθέτουσι μετὰ θεῶν τὰς ἐλπίδας τῆς ἐλευθερίας των εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν φωτισμένων τῆς Εὐρώπης Ἐθνῶν, καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν Σ. χριστιανῶν Δυνάμεων.

Τρεῖς μῆνας κατὰ σειράν εὕρισκονται πολιορκημένοι στενωπὸς ὅλοι οἱ λιμένες τῆς Κρήτης ἀπὸ τὰς γολέϊτας τὰς Τουρκικὰς τοῦ Ἡρακλείου, τῆς Ρεθύμνης καὶ τῶν Χατίων. καὶ ἀπὸ πολλὰ ἄλλα μικροκάικα, τὰ ὅποια συλλαμβάνουν πλοῖα Ἕλληνικὰ, καὶ ἄλλα μὲν καταδύθουσιν αὐτὰνδρα, ἄλλων δὲ τοὺς ἀνθρώπους κατασφάζουσι, καὶ τινὰς κρατοῦ-

σιν ἀκόμη εἰς τὴν εἰρκτῆν τοῦ Ἡρακλείου ἀπὸ τὴν γολέϊταν τοῦ Κασσίου Ἰωάννου Ζαργανῆ, καθὸς καὶ πρὸ τεινῶν ἡμερῶν ἡ γολέϊτα τῶν Καστριῶν συνέλαβε τρία καϊκιά μετακομίζοντα οἰκογενείας χριστιανὰς εἰς Κουφονήσια μεσαράντα περίπου τὴν ἀριθμὸν ψυχὰς, τὰς ὁποίας ἐσφάζαν ἐλεεινῶς!

Ἀπὸ ἀναφορὰν πρὸς τὸ Κρητικὸν Συμβούλιον τῶν πικρῶν λιρκούντων τὴν Ἱεραπύτνιν Ἀναγνώστου Συμμανοῦ, καὶ Α. Διλιτᾶ, καὶ Γ. Ζερβοῦ φαίνεται ὅτι, ἀφ' οὗ οἱ Τούρκοι τοῦ φρουρίου τούτου κατέσφαζαν ἐνεία ἀόπλους Ἕλληνας ἐπιβούλως πλησίον τοῦ χωρίου Σύμης, ἀφ' οὗ πρότερον κατέσφαζαν μετὰ τὴν αὐτῆς ἀπαθρωπίαν ἄλλους τρεῖς τοιοῦτους εἰς τὴν Λαγούταν, οἱ ἔνοπλοι Ἕλληνας παροξυνθέντες ἐφόνευσαν εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ἑπτὰ Τούρκους, ὁποῦθεν ἐπῆραν καὶ ἀρκετὰ λάφυρα, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθόντες ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Ἱεραπύτνιν ἀπαντήθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκοις, καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ὀλίγοι, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ κατεδίωχθησαν ἕως εἰς τὸ χωρίον Καλαμαύκα, ὅπου ἀρχίσθη μάχη πεισματικὴ, καὶ οἱ Ἕλληνας ἐνίκησαν τοὺς Τούρκους φονεύσαντες καὶ πληγώσαντες ἀρκετούς.

Ἄν οἱ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ Τούρκοι φαίνονται ὅτι δὲν βάττευν φανερὰ τὰς αἰμαχαρεῖς χεῖράς των εἰς τὸ ἀβῶν ἀησῶ των εἰς χεῖράς των δυστυχῶν χριστιανῶν ἀπὸ συστολῆς τῶν Εὐρωπαϊῶν πλοιαρχῶν, δὲν παύουσι ὁμως συχρότατα, καθὼς διηγούνται ὅσοι τῶν χριστιανῶν διαφεύγουσιν τὴν θηριχθίαν των, ἀπὸ τοῦ νὰ σφάζουσι κρυφίως ἕνα ἕνα χριστὰ εἰς τὰς οἰκίας των καὶ εἰς ἄλλα κρύφια μέρη, ῥίπτουσι τοὺς ὑπερῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὅπου ἀλλοῦ «μπορεῖ νὰ μὴ εὐρεθῶν.

Εἰς τὰ Χανία κατὰ τὸ διάστημα τούτου δὲν συνέβη τίποτε σημαντικὸν ἐκτὸς ἀκροβολισμῶν τινῶν καὶ ἐνεδρῶν. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου ἐξεληθόντες περὶ τοῦ ἐξακτύτου Σελινῶται καὶ Κισαμίται Τούρκοι διευθύνοντο εἰς τὸ Σέλινον, διὰ νὰ λεηλατήσουσιν καὶ καταφανίσουσιν τὴν ἐπαρχίαν καὶ οἱ Κισαμίται Ἕλληνας καὶ οἱ Σελινῶται μὲ τινὰς Κυθωνιάτας, τοὺς ἐκτύπησαν καθ' ὄδον, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ οὕτως τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ἐπιστρέφουσιν ἀπρακτοί, ἀφ' οὗ ἔχασαν καὶ ἕξ ἀνθρώπους χωρὶς τῶν πληγωμένων.

Εἰς τὰς 13 ἐξωγήθησαν δύο Τούρκοι ἀπὸ τοὺς Φουρνανεὺς εἰς τὸ πεδίον τῶν Χανίων, καὶ εἰς τὰς 14, κατὰ τὰς ἀναφορὰς πρὸς τὸ Κρητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐκεῖ ὀπλοφόρων Β. Χάλη, ἐξῆλθον ἱκανοὶ Τούρκοι ἐκ τῶν εἰς τὸ χωρίον Μοδι καὶ τὰς πλησίον θέσεις εὕρισκόμενων, διὰ τὸ ἀποδιώξωσι τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὰ χωρία Γεζάνι καὶ Πύργον Ψιλοτέρων, τὸν γενναῖον Καπετᾶν Ἰωάννη Γερανιώτην καὶ τοὺς δύο ἀδελφεοὺς Λούβιδας, θέσεις, αἵτινες εἶναι πολὺ πλησίον τῶν Τουρκικῶν, καὶ ἐν τοὺς ἀφῆσαν οὐδὲ στιγμὴν ἀνενοχλήτους. Ἄλλ' οὕτοι, καίτοι ὀλίγοι, ἐπολέμησαν γενναίως, ἀντέκρουσαν τὴν ὀρμὴν των, καὶ ὑστερον ἀπὸ μισθῆς ἡμέρας πεισματικὴν μάχην οἱ Τούρκοι κατησχυμμένοι ἀνεχώρησαν ἐπληρώθησαν δὲ καὶ ἐσκοτώθησαν, ὡς λέγεται, ὑπὲρ τοὺς τριακόντα, ἀπὸ δὲ τοὺς Ἕλληνας δύο μόνον ἐπληρώθησαν.

Εἰς τὰς 17 οἱ Κεραμιανεῖ ὀρμήσαντες ἐπῆραν ἱκανὰ ζῆα ἀπὸ τὸ μίσω τῶν Τούρκων καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τὰς θέσεις των, ὁποῦτε ἐσκότωσαν καὶ τρεῖς ἄλλα τὴν ἐπαύριον ἐλθόντες ἄλλοι Κεραμιανεῖ μετὰ τινῶν Καμπιανῶν εἰς τὸ ἴδιον μέρος διὰ τῶν αὐτῶν σκοπῶν, ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῷ

Τούρκων τρεις ἐκ τῶν Κεραμικῶν, καὶ ὁ Καμπιανὸς Ἰντζικουδάκης κεντρικῶς, γενναίως αὐτῆς καὶ ἐμπειρῶς πολεμιστῆς.

Καὶ εἰ κατέχοντες τὴν βίαν τῆς Μαλαξῆς Ἀποκρονωταὶ ἀλλώμενοι μὲ τοὺς γείτονας τῶν δὲν ἐλείψαν πάντοτε ἀπὸ τοῦ νὰ δίδωσι δείγματα τῆς ἀδρείας τῶν ὑπὸ τὰ φρούρια ἑθνητῶν τοῦ ἑπικρατητοῦ τῶν Γ. Ἐμπροσθὸν ἡρωτικῶν τῶν εἰς τὰ Τσιουκαλαρία, Νερικίουρου καὶ λιπῶς κείτε Δέσεις Τούρκων.

Τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ ἕως εἰκοσιπέντε Κεραμικῶν καὶ Καμπιανῶν περὶσσαντες συγχρόνως εἰς τὸ Ἀκροτήριον, ἐσκύτωσαν πέντε Τούρκους εἰς τὰς Κυρακάς, ἐπῆραν καὶ ἕως δέκα πέντε ἡμιονοὺς.

Εἰς μάτην τοὺς ἐνέδρευσαν ἐπιστρέφοντας περίπου πεντακισσὶ Τούρκοι κατὰ τὸν Βλίτην διὰ τὰ τοὺς θανατωσῶν εἰ Ἕλληνες εἰδοποιηθέντες ἀλλάξαν τὴν δόξαν τῶν, καὶ ἀπὸ τὰ ἀκολουθήσιν τὸν φέροντα εἰς Μαλαξῆν ἐπέβησαν ἀπὸ πλησίον τῶν Χαιῶν, καὶ περιπατήσαντες τὴν μέσην τοῦ κάμπου ἦλθαν ἀδλαδεῖς μὲ τὰ λαφύρα τῶν ἐπάνω ἀπὸ τὰ Περιεσόλια.

Τὴν 20 τοῦ Ἰουλίου ὁ γενναῖος Καπετὰν Κωνσταντῖνος Πριούλης ἔχων ὑπὸ τὴν ἡγήσιαν του τινὰς, κατέδη εἰς ἐνέδραν, καὶ ἀφῆν ἐπῆραν ζῶα ἱκανὰ, ἀσπὶ προχωρησαντες εἰς τοὺς χάνδακας τῶν Χαιῶν κατερήμωσαν ὅλως διόλου τοὺς Τουρκικοὺς κήπους, αὐτὸς ἔβριππος μ' ἕνα Βαριατὸν ὑπὸ τὰ βολὰς τῶν κανονίων ἐσκύτωσε τρεῖς, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς Δέσεις τῶν.

Καὶ τὴν 3 τοῦ Αὐγούστου ὁ ῥηθεῖς ὀπλαρχηγὸς ἔχων ἕως ἑξακοσίους Ἀποκρονωτῆς, ἀφῆν ἀπέκλεισε τοὺς εἰς τὰ Τσιουκαλαρία Τούρκους μὲ ἕν μέρος, περιῆλθε μὲ τοὺς λοιποὺς πολὺ μέρος τοῦ κάμπου, ἀπ' ὅπου ἐπῆραν ὑπὲρ τὰ ἐπτακόσια πρόβατα, βόας, ἡμιόνους καὶ λοιπὰ, ἐσκύτωσαν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ Τούρκους, καὶ ἔπειτα ἐπέστρεψαν εἰς τὰς Δέσεις τῶν ἀδλαδεῖς, φέροντες καὶ μίαν σημαίαν Τουρκικὴν τρώπαιον τῆς νίκης τῶν.

Συγχρόνως καὶ ὁ γενναῖος Καπετὰν Μανόλης Κοκολάκης ἔχων ὑπὸ αὐτὸν τινὰς ἔκαμεν ἐνέδραν εἰς τὰ χωρία Κουρτομαδὸν καὶ Ἀγιά, ὅπου ἐφόνηυσε πέντε Τούρκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλαφυραγώγησε καὶ ζῶα ἱκανὰ.

Τοιοῦτοτρόπως οἱ Κρήτες Ἕλληνες μὲ τὰ ὄπλα ὅλοι εἰς τὰς χεῖρας ἀπὸ τὸ ἕν ἄκρον μέχρι τοῦ ἄλλου τῆς Κρήτης ἔχουν στενωτάτα πολιορκημένους εἰς τὰ φρούρια ὅλους τῶν τοὺς ἐχθρῶν, πολεμοῦν καὶ τοὺς νικοῦν εἰς ὅλα τὰ μέγη δὲν ἔπαυσαν ἐννέα ἤδη ἔτη ἀκατάπαυστα ἀπὸ τὸν πολεμὸν ἀφειδήσαντες καὶ ζῶν καὶ ἡσυχίαν καὶ πράγματα, διὰ τὸ ἀπολαύσων ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ συναγωνισταὶ τῶν, μαζὴ μὲ τοὺς ὁποίους ἔδωκαν τὸ μεθ' ὄρκου σύνθημα, "ἢ Θάνατος, ἢ ἐλευθερία ἀπὸ τὸν τῆς ραννον."

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ νῦν σπὲ μετῆλλαγμένον Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς.
 Τὸν Πρίγκιπα Πολιγιάκ, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
 Τὸν Κύμητα Λαβουρδοναί, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.
 Τὸν Βαρῶνα Μοντιβέλ, ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας.

Τὸν Κύμητα Χαβρίλ, ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.
 Τὸν Κύριον Κουρδὸν Σερβὸν, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.
 Τὸν Κύμητα Βουρμάντ, ἐπὶ τῶν Πηλεμικῶν.
 Τὸν Βαρῶνα Ὁρσέτιν, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Τὴν 28 τοῦ Ἰουλίου Ν. ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος μετὰ τῆς Αὐτοκρατορίας εἰσηλθὼν εἰς τὴν Πετρούπολιν ἐσέβη μὲ τὸν ἀνευφημῶν ἀναριθμητοῦ λαοῦ, ὅστις ἐξῆλθε μακροθῶν εἰς πρῶ πάντησιν τῶν κατὰ τὴν ἔδην Κζαρ Κοσέλου. Ὅλοι οἱ εἰς τὴν ἐκκλησίαν Κασὰν φέροντες δόξαν, ἔπειτα αἱ Α. Μ. ἐπέβησαν διὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ τὴν ἔδην, ἦσαν πληθεῖς ἀκολουθοῦντων. Μετὰ τῆς εὐχαριστηρίων δὲ τελετῆς διὰ τὴν εὐτυχὴ ἐπιστρεφῆν τῶν Α. Μ. ἐτελέσθη σινάμα καὶ διξολογία διὰ τὴν λαμπρὴν νικῆν τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Πασκεβίτς στρατεύματος, κατὰ τοῦ στρατοκέρη τοῦ Ἐρξοσμου συμβῆσαν κατὰ τὴν 2 τοῦ Ἰουλίου.

Τὰ τρώπαια τῆς νίκης ταύτης σινιστάμενα εἰς 94 σημαίας κυριευθεῖσας ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ περιεφερέθησαν τὸ ἑσπέρας ἐκεῖνο μετὰ πολλῆς τιμῆς εἰς τοὺς κεντρικότερους δόξιας τῆς πόλεως. Ὅλη ἡ βασιλευμένη ἐθῶν ἔβη.

Ἀναλογία τῶν μαθητευόντων εἰς τὰ σχολεῖα, πρὸς τὸ πλῆθος τῶν κατοίκων κατὰ τὰ διάφορα κράτη τῆς γῆς.

	Μαθηταὶ	Κατοικοὶ
Μοναρχία Ἰσπανικῆ,	10	πρὸς 2,000
Αὐτοκρατορία τῆς Ῥωσσίας,	10	1,640
Βασίλειον τῆς Πρωθυγαλλίας,	10	857
Βασίλειον τῆς Νεαπολεως,	10	670
Γαλλία,	10	176
Μεγάλη Βρετανία [τὰ 3 βασιλείαι]	10	153
Ἰρλανδία,	10	170
Ἀγγλία,	10	136
Σκωτία,	10	110
Αὐτοκρατορία Αὐστριακῆ,	10	150
Δουκάτον τῆς Στυρίας,	10	95
Βασίλειον τῆς Βεμίας,	10	85
Πολιτεία τῶν Ὁμοσπόδων Ἐπαρχ.	10	110
Ἐπαρχία τοῦ Νεοβρακτοῦ,	10	38
Βασίλειον τῆς Ὀλλανδίας,	10	97
Ἐπαρχία τοῦ Ὁδερότσσελ,	10	60
Βασίλειον τῆς Πρωσίας,	10	70
Συμπολιτεία Ἑλευθητικῆ,	10	60

ΕΙΔΟΥΜΑΤΙΗ ΣΙΣ.

Ἄλιος τις Ἰα. Νικόλαου Κυρπαθιώτης ἐκ Σύρης, θάλασσαν εἰς Νεόκαστρον γὰ δοκιμασῆν μὲν τινὰ τρόπον τοῦ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης μὲ κἀδον καὶ νὰ μένη ὑπὸ τὸ ὕδωρ πλείοτερον τῆς συνήθους ὕρας, ἐξελθὼν τῆς θαλάσσης μετ' οὐ πολὺ ἀπέθανεν. Ἡ περιουσία του συνίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ἐν κινῶν περιέχον ἕν ζωνάριον κόκκινον Τουνεζιανικόν, δύο βρακία μπουγιασένια, τρία γελέκια, ἕν τσόχινον καὶ δύο πῶνινα, μίαν σαλταμάρκην τσόχην, δύο ὑποκόμισα, ἕν μανδύδι μεταξῶτον, μίαν σκούφιαν κόκκινην, ἕν μαχαίρι μὲ τὴν θῆκην του, ἕν ζευγάρι τουζλοῦκια σαγακένια, ἕν ξυράφι μὲ τὴν θῆκην του, ἕν ἀκόνι τοῦ ξυραφίου, μίαν σκούπαν, ἕν κομμάτι μουσαμά, τίσσαρες τσακμυκόστρας, ἕνα λουλέν ξίλινον, ἕν πηροῦνι, ἕν τάλληρον εἰστήλον, ἕν βενετικόν φλωρί, μίαν καπόταν Ζακυνθίαν. Ἐκτὸν δὲ τοῦ κινῶν ἕν ταμπάκον ἕν καλμοῦκον.

Ταῦτα πάντα εὑρίσκονται ὑπὸ φελαξί τῆς Ἀστυνομίας Νεοκαστροῦ, καὶ εἰδοποιεῖται αὐτῶν ἡ ἀστυνομία.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΙΣ.— Εἰς τὸν ἄρ. 60 Σ.Λ. 446, Στήλ. β, Στίχ. 4 κἀτωθεν ἀντὶ = 755 = ἀνάγνωθι = 755,000 =.